

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Herrens Bøn 'Fadervor.'

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 296. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1855_1128-txt-shoot-idm465.pdf (tilgået 16. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

297Men ligesom det nu ene og alene er *Guds Faderlighed*, der kan meddele os *Villien* til at bede "Fadervor" rettelig, saaledes er det ene og alene Vorherres *Jesu Navn*, der kan meddele os *Magten* dertil, som i det hele *Magten* til at være Guds Børn, og det har sin dybe Grund deri, at Vorherre *Jesus Christus* er Gud-Faders *eenbaarne Søn*, hvad der vel ved første Øiekast synes at *udelukke* os fra *Børne-Retten* i den *himmelske Faders Huus*, men viser dog kun, nøiere betragtet, *Nødvendigheden* af *Tro* paa Guds *eenbaarne Søns Navn* og af at bede "Fadervor" i *hans Navn*, for at kunne virkelig være *Guds Børn* og bede denne Bøn. Da nemlig Gud er fra *Evighed til Evighed* alt hvad Han er, saa maa *Gud* ogsaa, for i Sandhed at være *Fader*, være *Fader fra Evighed*, og de, som i *Tidens Løb* skal blive Guds Børn, kan da kun blive det ved *Troen* paa Gud-Faders *eenbaarne Søn fra Evighed*, hvorfor Skriften ogsaa, ved at kalde os Guds *udkaarede Børn*, sætter forsvarligt Skiel mellem os selv og Gud-Faders *egen, eenbaarne Søn*. Naar imidlertid denne *Udkaarelse* skal være en *sand Ætledning* og *Knæsætning*, der virkelig giver os *Børne-Ret* og *evig Arve-Ret* til Guds-Riget, da maae vi ikke blot *oprindelig* staae i et saadant Forhold til Gud-Faders *eenbaarne Søn*, *ved hvem* Alt er blevet, at vi kan have fuldkomment baade aandeligt og hjerteligt *Fællesskab* med ham, men det maa ogsaa være *Troens* Hemmelighed, at dette *Fællesskab* indtræder *ved Troen*, saa vi komme til den *Følelse* og den *Lykke*, at alt den *eenbaarne Søns* 298er *vores*, ligesom alt *vores* er *hans*, altsaa komme til den samme *Eenhed* med *Sønnen*, som den fuldkomne *Kiærlighed* evig har medført mellem *Faderen* og *Sønnen*. At bede "Fadervor" i *Jesu Navn*, det er derfor ikke blot at bede det som *hans Bøn*, og det er ikke Nok, at vi kun vente *Bønhørelse for hans Skyld*, men vi maae bede "Fadervor" *paa hans Vegne*, ligesom han beder det *paa vore Vegne*, altsaa i *Følelsen* af vor *Eenhed* med ham, *ved Troen*, i den *Helligaand*. Derfor var det selv Apostlerne umueligt at *bede* i Vorherres *Jesu Navn*, førend de havde faaet Gud-Faders Aand tilfælles med ham, og er os umueligt uden samme Aand, som lader os føle *Fællesskabet* med Herren, og bevidner netop vor guddommelige *Børne-Ret* i den *eenbaarne Søn* ved at give os *Magt* til at bede *Fadervor* i Vorherres *Jesu Navn*.